

РЕШЕНИЕ

№ 1727

гр. София, 31.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 26 СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: РАДОСЛАВ Р. АНГЕЛОВ

при участието на секретаря КРИСТИН ЮЛ. ИВАНОВА
като разгледа докладваното от РАДОСЛАВ Р. АНГЕЛОВ Гражданско дело
№ 20231110127710 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на ГЛАВА XIII ГПК (Общ исков процес)

„К-----“ ЕООД е предявило против „К--“ ООД установителен иск с правно основание чл. 422 ГПК, вр. с чл. 55, ал. 1, предл. 3 ЗЗД за сумата от 9547 лв., представляваща остатък от цена по договор за поръчка и доставка на десктоп компютър Macstudio и монитор Studio Display съгласно проформа фактура № SO00007470/16.06.2022 г., която е платена на отпаднало основание предвид развалянето на договора, ведно със законната лихва върху сумата от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед по чл. 410 ГПК до окончателното ѝ плащане, за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 16.03.2023 г. по гр.д. № 9713/2023 г. по описа на СРС, 26 състав.

Ищецът твърди, че на 16.06.2022 г. между страните е сключен договор за поръчка и доставка на посочените стоки, които ответникът е следвало да достави на ищеца в максимален срок от 12 седмици при уговорена цена от 10547 лв. общо. Поддържа, че е платил цената изцяло при сключване на договора, като срокът за доставката е изтекъл на 08.08.2022 г., но ответникът не е предоставил купените стоки. Ето защо, с уведомление от 10.02.2023 г. ищецът развалил договора и поканил ответника да възстанови получената сума, като в хода на заповедното производство била погасена само част от нея в размер на 1000 лв., поради което се претендира непогасения остатък.

Ответникът не оспорва, че е получил цената по сключения с ищеца

договор в пълен размер, но поддържа, че не е доставил поръчаната стока по вина на оторизирания вносител на Епъл, който погрешно е заявил и поръчал продукти с различни спецификации, което изчерпало лимита на ответника за доставки за определен период от време и го възпрепятствало да доставки на ищеца поръчаните продукти в срок. Поддържа, че към настоящия момент разполага със стоките, предмет на договора между страните и е в готовност да ги предаде на ищеца, като изявява желание за постигане на споразумение с насрещната страна

В открито съдебно заседание (о.с.з.) ищецът, поддържа иска. Претендира разноски. Представя списък по чл.80 ГПК.

Ответникът не се явява в о.с.з.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, като прецени доводите на страните и извърши самостоятелна преценка на събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл.235, ал.2 ГПК приема за установено следното от фактическа и правна страна:

По валидността и допустимостта на производството

Настоящото производство е образувано след указания за предявяване на установителен иск по чл.422 вр. чл. 415 ГПК по ч. гр. д. № 9713/2023 г. Вследствие на заявление по чл.410 ГПК съдът е издал заповед за изпълнение № 8060 от 16.03.2023 г. Заповедта е връчена на длъжника на 30.03.2023 г. (л.20 от заповедното дело), поради което срокът по чл.414 ГПК изтича на 30.04.2023 г. Срещу заповедта е подадено възражение по чл.414 ГПК на 21.04.2023 г. (л.21 от заповедното). Указанията за предявяване на иск по чл.422 вр. чл. 415 ГПК са връчени на ищеца на 31.05.2023 г. (л...), поради което едномесечният срок за предявяване на иска изтича на 30.06.2023 г.. Исковата молба е подадена в съда на 22.05.2023 г. и на същата дата се представени доказателства за това, поради което е спазен преклузивният срок. Ето защо настоящото производство е допустимо.

Заповедта за изпълнение е за сумата от 10 547 лева, но в хода на заповедното производство е настъпило плащане в размер на 1000.00 лева, поради което заповедта е обезсилена в частта от 9 547 лева до 10 547 лева.

Съдът приема, че исковата молба, инициирала настоящото произнасяне, е редовна, от надлежно легитимирана страна, при наличието на правен интерес от исков процес. Заплатена е необходимата държавна такса. Следователно исковата молба е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Налице са всички положителни и липсват всички отрицателни процесуални предпоставки във връзка със съществуването и надлежното упражняване правото на иск при разглеждане на настоящото производство, които обуславят неговата допустимост. Правото на иск е надлежно упражнено, поради което производството е допустимо. Съдът дължи произнасяне по същество на спора.

По основателността на иска

За да бъде уважен иска ищецът следва да докаже, че е платил процесната сума по силата на валидно сключен договор за продажба от 16.06.2022 г., както и отправянето на изявление до насрещната страна за развалянето му, а ответникът – да докаже, че е изпълнил задълженията си съгласно договора.

На основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и т. 4 ГПК като безспорни между страните и ненуждаещи се от доказване са обстоятелствата, че ищецът е платил цената на поръчаните стоки по сключения между страните валиден договор в пълен размер от 10547 лв., а ответникът е върнал част от нея в размер на 1000 лв.

Безспорно е между страните, че имат сключен договор за доставка на компютърна техника за срок от 12 седмици, считано от датата на подаване на заплащане на стоките. Ищецът е заплатил на ответника сумата от 10 547 лева за доставката на стоки и ответникът е отговорил, че поръчката е задействана. Волеизявленията са от дата 17.06.2022 г. (д.10 от делото). Следователно срокът за изпълнение изтича на 16.09.2022 г.

Ответникът не оспорва, че не е изпълнил в срока. Не се спори, че ответникът е изпратил уведомление по чл.87 ЗЗД, с което указва на ответника, че счита договора за развален, тъй като става въпрос за доставка на компютърна техника и вече изпълнението на договора е излишно за ищеца – кредитор. В тази поканата ищецът е дал петдневен срок за изпълнение на поканата за връщане на сумата по разваления договор. Срокът е бил петдневен. Датата на уведомление е 10.02.2023 г.

Следователно от изтича срока за изпълнение на договора 16.09.2022 г. до изпращане на поканата по чл.87 ЗЗД 10.02.2023 г. е налице времеви период от 5 месеца, в който според настоящият съд ответникът е могъл да изпълни поръчката. Съдът приема, че са налице предпоставките на чл.87 ЗЗД за разваляне на договора, тъй като той е с предмет доставка на компютърна конфигурация, в която от датата на поръчката 17.06.2022 г. до датата на поканата 10.02.2023 г. и датата на заявлението по чл.410 ГПК 24.02.2023 е налице 8 месеца, в който период е техниката се е изменила, а ищецът е имал нуждата да работи с посочената техника в периода след уговорения срок за доставка. Освен това в срока на заповедното производство ответникът плаща част от дължимата сума, което е равнозначено на съдебно признаване на факт за развален договор – прекратен. Ето защо, съдът приема, че ищецът е развалил договора с основание.

При развален договор следва да се върне платената сума. Ищецът доказва, че у ответника се намира сумата от 9 547 лева, която е била заплатена въз основа на разваления договор. Ето защо тази сума следва да бъде върната на ищеца.

На това основание искът се явява основателен.

Ето защо следва да бъде признато за установено по предявения от „К----

--“ ЕООД, ЕИК ---, бул. В----- срещу „К--“ ООД, ЕИК --, ул. „---- установителен иск с правна квалификация чл. 422 вр. с чл.415, ал.1, т.1 ГПК вр. чл. 55, ал. 1, пр. 3 ЗЗД, че „К--“ ООД, ЕИК --, ул. „---- дължи на „К-----“ ЕООД, ЕИК ---, бул. В----- сумата от 9547 лв., представляваща остатък от цена по договор за поръчка и доставка на десктоп компютър Macstudio и монитор Studio Display съгласно проформа фактура № SO00007470/16.06.2022 г., която е платена на отпаднало основание предвид развалянето на договора, ведно със законната лихва върху сумата от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед по чл. 410 ГПК (23.02.2023 г.) до окончателното ѝ плащане, за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 16.03.2023 г. по гр.д. № 9713/2023 г. по описа на СРС, 26 състав.

По разноските

С оглед изхода на делото ищецът има право на разноски, на основание чл.78, ал.1 ГПК.

Съгласно т. 12 на ТР № 4/18.06.2014 г. по тълк. дело № 4/2013 г., ОСГТК, ВКС, съдът следва да се произнесе по разпределението на отговорността за разноски в заповедното и исковото производство.

Ищецът представя списък по чл.80 ГПК, съгласно който претендира (*л.35 от делото*):

№	Разход	исково	лист	заповедно	лист
1	Държавна такса	190,94	16	211	6
2	адвокатско възнаграждение	560		370	9
Общо		750.94		581	

Съгласно представения договор за правна помощ, възнаграждението на адвоката за исковото производство е в размер на 560.00 лева и се заплаща по банков път (*л.24 от делото*). По делото липсва платежното нареждане, поради което ищецът не е доказал извършването на този разходи. Ето защо разходът от 560.00 лева не следва да се признава. В този смисъл т. 1 на ТР № 4/18.06.2014 г. по тълк. дело № 4/2013 г., ОСГТК, ВКС. Ето защо следва да се признае само сумата от 190.94 лева – заплатена държавна такса.

За заповедното производство, ищецът представя документ за извършен разход в размер на 370.00 лева, поради което следва да му бъде признат. Независимо от факта, че една част от заповедта за изпълнение е обезсилена, то ответникът дължи разноски, тъй като е платил в хода на заповедното производство.

Ето защо „К--“ ООД, ЕИК --, ул. „---- следва да бъде осъдено да заплати на „К-----“ ЕООД, ЕИК ---, бул. В----- сумите: 581.00 лева (петстотин осемдесет и един лева), представляващи разноски в заповедното производство ч. гр. д. № 6713/2023 г.; 190.94 лева (сто и деветдесет лева и

деветдесет и четири стотинки), представляващи разноси в настоящото исково производство; на основание чл.74, ал.1 ГПК.

Воден от горното, СЪДЪТ

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения от „К-----“ ЕООД, ЕИК ---, бул. В----- срещу „К--“ ООД, ЕИК --, ул. „---- установителен иск с правна квалификация чл. 422 вр. с чл.415, ал.1, т.1 ГПК вр. чл. 55, ал. 1, пр. 3 ЗЗД, че „К--“ ООД, ЕИК --, ул. „---- дължи на „К-----“ ЕООД, ЕИК ---, бул. В----- сумата от **9547 лв.**, представляваща остатък от цена по договор за поръчка и доставка на десктоп компютър Macstudio и монитор Studio Display съгласно проформа фактура № SO00007470/16.06.2022 г., която е платена на отпаднало основание предвид развалянето на договора, ведно със законната лихва върху сумата от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед по чл. 410 ГПК (23.02.2023 г.) до окончателното ѝ плащане, за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 16.03.2023 г. по гр.д. № 9713/2023 г. по описа на СРС, 26 състав.

ОСЪЖДА „К--“ ООД, ЕИК --, ул. „---- да заплати на „К-----“ ЕООД, ЕИК ---, бул. В----- сумите: **581.00 лева** (петстотин осемдесет и един лева), представляващи разноси в заповедното производство ч. гр. д. № 6713/2023 г.; **190.94 лева** (сто и деветдесет лева и деветдесет и четири стотинки), представляващи разноси в настоящото исково производство; **на основание чл.74, ал.1 ГПК.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД чрез СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, в двуседмичен срок от съобщаването му, по реда на Глава XX ГПК, **на основание чл.258 ГПК.**

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните.

ДЕЛОТО да се докладва на съдия – докладчик при постъпване на книжа и изтичане на срок.

Съдия при Софийски районен съд: _____